

# РЕШЕНИЕ

№ 22614

гр. София, 01.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в**  
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елица Райковска**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3141** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

Образувано е по жалба на Ц. З. А. срещу Отказ рег. № 3382р-9065 от 25.02.2025 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на втори брой късо огнестрелно оръжие, издаден от Началник на 07 РУ-СДВР. Първоначално е обжалван мълчалив отказ, но предвид постановления изричен такъв преди датата на подаване на жалбата, с молба от 14.04.2025 г. /л. 28/ и въз основа на указанията на съда, А. е уточнил предмета на спора.

Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Претендира разноси.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакувания акт /л.8/ на А. е отказано издаването на разрешение за придобиване чрез закупуване на втори брой късо огнестрелно оръжие. Ответникът е приел, че не са налице предпоставките на чл. 58, ал. 1, т. 10 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/. В акта е записано, че на А. вече са издадени разрешение за съхранение, носене и употреба на късо и ловно огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, като същото притежава пистолет М. и пистолет CZ.

Производството пред административния орган е започнало по заявление от 13.01.2025 г. /л. 17/, подадено от Ц. З. А., с искане да му бъде издадено разрешение за закупуване на втори брой

късо огнестрелно оръжие, което му е необходимо за самоотбрана. Молителят е посочил, че възнамерява да ползва притежавания от него пистолет М. за спортни цели. Към заявлението са приложени документи, удостоверяващи липса на висящи наказателни производства срещу А., свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение и др. /л. 18 и сл./.

На 07.02.2025 г. до А. е изпратено писмо /л. 15/, с което на основание чл. 26, ал. 1 от АПК е уведомен, че спрямо него започва процедура по издаване на отказ, като съгл. чл. 34, ал. 3 от АПК същият има възможност да представи възражения в 7-дневен срок. Такива са постъпили на 12.02.2025 г. /л. 14/. В тях молителят е посочил, че има постоянен адрес, не се води на отчет, срещу него няма образувани дела за престъпления от общ характер и има каса за съхраняване на оръжие.

Във връзка с постъпилото възражение е издадено становище /л. 11/ за отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие.

Представени са доказателства за компетентност /л. 50/, от които е видно, че Р. А. заема длъжността началник на 07 РУ при СДВР към датата на издаване на обжалвания отказ.

От правна страна:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган –началник на 07 РУ-СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Актът съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т. ч. фактически и правни основания за постановяването му. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Административният акт съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че актът не бил мотивиран, тъй като в него са изложени подробни съображения, довели до преценката на органа за неоснователност на подаденото от А. искане за второ огнестрелно оръжие. Обстоятелството, че в изготвена докладна записка от 06.02.2025 г. началникът на група КОС при 07 РУ-СДВР е предложил да бъде издадено разрешение за придобиване чрез закупуване, не обвързва административния орган, който действа в условията на оперативна самостоятелност, а освен това самото предложение не съдържа конкретни мотиви защо лицето следва да получи разрешение за трето късоцевно огнестрелно оръжие.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим за посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на заявителя А. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е относно наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно в тежест на физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана, е да докаже по несъмнен начин наличието на конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват безспорен извод, че неговият живот, здраве и/или имущество, респ. тези на членове на семейството му, са персонално застрашени по начин, който

изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие.

В настоящият случай макар жалбоподателят като физическо лице да е посочил в заявлението си, че иска да придобие късоцевно огнестрелно оръжие за самоотбрана, охрана на близките му и опазване на имуществото, същият не е доказал наличието на основателна причина по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. Още повече, че същият вече притежава две късоцевни огнестрелни оръжия и придобиването на трето такова няма как да защити в по-голяма степен неговия живот и имуществени блага.

Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и дали тя оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай необходимостта от закупуване на трето късоцевно огнестрелно оръжие не е надлежно и убедително доказана.

С оглед характера обществените отношения – предмет на уредбата на ЗОБВВПИ, разпоредбите му следва да се тълкуват стриктно, а дори и стеснително. Това важи и за случаите, в които вече има издадено разрешение и се иска друго такова за закупуване на още едно оръжие, като в случая по никакъв начин не е обоснована нуждата от такова. Обстоятелствата, че лицето не се води на отчет и другите изтъкнати от жалбоподателя факти относно наличието на постоянен адрес и каса за съхранение не обосновават извод за издаването на разрешение, доколкото тези обстоятелства важат за по-голямата част от цивилното пълнолетно население на РБ и ако бяха достатъчни за получаване на исканото разрешение, то това би обезсмислило необходимостта за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие като критерий, въведен в закона. Това изрично е посочено в Решение № 7018 от 12.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 739/2022 г.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон като е отчетел фактът, че лицето вече притежава две късоцевни огнестрелни оръжия.

В горния смисъл е и съдебната практика: Решение № 1114 от 31.01.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4780/2023 г., Решение № 12926 от 20.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2825/2023 г., Решение № 9846 от 18.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2816/2023 г., Решение № 11787 от 19.12.2022 г. на ВАС по адм. д. № 5529/2022 г., Решение № 7407 от 5.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9339/2022 г. и много други.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. З. А. срещу Отказ рег. № 3382р-9065 от 25.02.2025 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на втори брой късо огнестрелно оръжие, издаден от Началник на 07 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА Ц. З. А., ЕГН [ЕГН], [улица], да заплати на СДВР направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: